

Врѣмето на вѣнъ бѣше много студено. Вѣтъръ съ снѣгъ брулѣше по улицитѣ, та всѣки бѣрзаше да се скрие въ топлата си соба. Само Милка бѣше отъ вѣнъ. Тя не гледаше нищо, даже и студѣтъ едвамъ усѣщаше, защото се бѣше замислила за братчето си. Милка ходи и похлопа на нѣколко врата, но рѣдко се намираха